

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus, Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus, apprimè utile ...

In qua præter formulas Declaratoriarum Censurarum, ponuntur aliæ formulæ, tum Citationum, ac Monitionum pro validitate processuum requisitarum, tum Decretorum, aliorumve actuum ad opportunitatem, & ornatum materiæ incidentium; acceditque in calce Appendix miscellanea, plura, ad Gubernium ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1709

Sententiæ declaratoriæ suspensionis contentæ in c. Cum inhibito §. fin. de clandestin. de sponsat. Form. V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62433](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62433)

statim, Jūdex appellationem reiiciat, & elapo termino in citatione p̄fixo, allegata ejus contumacia, ad declaratoriam procedat. Quod si processus defensivus fiat, & adhuc excessus exactio[n]is excusari non possit, item erit ad declaratoriam prosequendum, nulla attenta appellatio[n]e: si autem exceptiones deductae sint in facto, & in jure relevantes, vel saltem dubiis obnoxiae, tunc erit in declaratoria supercedendum, donec probationes coadjuventur, vel reus absolvatur.

¹⁵ Donec de duplo, &c. plenē satisfaciat. Hęc clausula ponitur in formula ad demonstrandum, quod hęc censura est reservata, & ab Ordinario relaxari non potest, nisi sequatur restitutio: qua facta cum duplo, cessat absque alia absoluzione, ut notat Passerini. in d.c. exigit. 20. de cens. in 6.

¹⁶ Hucusque dicta, & notata quoad excessum exactio[n]is procurationis, procedunt non solum contra Vicarium Capituli: sed etiam contra Archiepiscopos, Episcopos, & alios omnes Visitatores, qui si in exigenda procuratione, ea, quae supra de Vicario Capitulari dicta sunt committant, & exactio[n]is excessu cum duplo ultra mensem restituere differant Archiepiscopi, & Episcopi interdictum ab ingressu Ecclesiae, inferiores verò poenam suspensionis ab officio, & beneficio ipso jure in-

currunt, ut tam in Concilio Trid. quam in supra relatis juribus cavetur exp̄r̄se: quod est valde notandum, nam si Episcopi ita interdicti, & inferiores suspensi, durante interdicto, & respectivè suspensione interim celebrarent, fierent irregulares, nec dispensari possent, nisi à Sede Apostolica, ut notat Passerini. mox citatus in d.c. exigit n.22. de cens. in 6.

De suspensione contenta in c. cum inhibitio
§. fin. de clandest. despontat.

Saluberrimum Concilii Trid. Decretum in c. 1. sess. 24. de refor. matrim. hominum malitia effugere, & eludere cupiens, plures reperit vias, per quas incedens sepe peccatis, & penitentia illaqueat, & in profundum malorum mergitur: Quare sepe, non solum ut contrahat matrimonium contra præcepta Ecclesiae Parochum vi, dolore inducit, ut assistat: sed quod plus est, aliquando, & ipse Parochus, qui tenetur matrimonia clandestina prohibere, prece, vel amore Confanguineorum corruptus, sponte malo viam sternit, & illis præsentiam præstat. Idcirco cum casus iste eveniat, Ordinarius Parochum punire non omittat, & quatenus infligenda sit pena statuta in hoc textu, præcedere debet declaratoria modo sequenti.

Sententiae Declaratoriae.

F O R M U L A V.

H Abita relatione nostri Proc. Fiscalis, in Terra N. nostrae Diæcesis contratum fuisse matrimonium clandestine absque Denunciationibus inter N. & N. receptisque depositionibus testium, ex quibus constat, quod Parochus Ecclesiae N. qui illud prohibere debuerat, sponte præsentiam præstare, eique interesse præsumpsit, absque necessitate: ideo, eo prius monito ad dicendum causam quarè non deberet ab officio suspendi, & nihil, quod relevet deducto, in executionem statutorum Sac. Canonum, ipsum Parochum N. per triennium ab Officio suspendimus, & pro suspenso haberi volumus, & declaramus, & ad Valvas Ecclesiæ Parochialis denunciari mandamus, omni &c.

N. Episcopus (sive Vic. Gen.) N.

N. Actuarius.

SUM-

S U M M A R I U M .

- 1 Matrimonium contractum absque denunciationibus, est validum, sed est clandestinum tertiae speciei.
- 2 Parochus, & contrahentes Matrimonium sine denunciationibus culpabiliter, puniuntur arbitrio Ordinarii; sicut & testes, qui cum dolore praesentiam praestant, & num. 3. & 4.
- 5 Milites, qui sunt in expeditione, vel statione, si volunt matrimonium contrahere, tenentur servare dispositionem Concilii Tridentini, & afferuntur Decreta Sacr. Congr. Concilii.
- 6 Parochus potest, imo debet se opponere, & resistere Matrimonii clandestinis, fugam tentando, & au- res claudendo.
- 7 Praesentia Parochi in matrimonio contrabendo, est triplex, & late exanimatur concluso, ad dignoscendam validitatem Matrimonii, & n. 8. 9. 10. 11. 12. & 13.
- 14 Parochus, aliqua causa urgente concurrente, potest omittere denuncia- tiones, & quanam sint justae cau- sae, indicatur.
- 15 Datur formula monitionis facienda contra Parochum omittentem de- nunciationes.
- 16 Parochus, nisi proponat excusationes relevantes, non potest a censura suspensionis contraria se latere appellare.
- 17 Denunciationes Matrimonii non pre- sumuntur factae, sed ab allegante probandae sunt.
- 18 Censura suspensionis comminata con- tra Parochum in cap. cum inhibito §. fin. de clandest. desp. non est late, sed ferenda sententiæ.
- 19 At postquam erit promulgata, Ordinarius Parochum abjolvere ne- quit.
- 20 Parochus, quando est certum, nul- lum adesse inter contrahentes im- pedimentum, si omittat unam de- nunciationem (vel aliqua alia ra- Monacelli Form. Pars III.

- tionabilis causa urgens concurrat) mittus punitur.
- 21 Parochus si assistat Matrimonio contra prohibitionem Episcopi, pena ar- bitraria punitur.
 - 22 Parochus, nisi denuncietur publicè sus- pensus, Parochiani possunt petere, & ipse administrare Sacra- menta absque incursu irregularitatis.
 - 23 Ordinarius unius ex contrahentibus Matrimonium, dispensat cum utro- que in denunciationibus.

ADNOTATIONES.

C LANDESTINE ABSQUE DENUNCIATIONIBUS. Matrimo- nium contractum absque Denunciatio- nibus, licet sit validum, etiamsi Ordinarius recusat dare licentiam, quod fiant post, Barb. decis. Apostolic. collect. 247. num. 1. & est communis opinio: dicitur tamen clandestinum tertiae speciei, ut dixi in part. 2. tit. 16. ad form. 2. num. 27. quia Parochus sine expressa facul- tate Episcopi, vel ejus Vicarii Genera- lis, illas præterire, & remittere non potest: imo eas culpabiliter omitendo, tam ipse, quam contrahentes graviter, & mortaliter peccant, & Matrimonium subjacet poenis clandestinitatis, adeo ut non solum poena suspensionis, sed aliis arbitrio Episcopi, Parochus puniri pos- sit, Barbos. de Offic. Episc. alleg. 32. num. 2. Sanch. de matr. lib. 3. disput. 5. num. 6. Pac. Jord. elucubr. tom. 1. lib. 3. tit. 7. num. 23. & 24. Biss. hierurg. litt. D num. 90. §. 25. Contrahentes vero ab eo- dem Ordinario puniuntur, ut habetur in d. c. cum inhibito §. fin. Pac. Jord. loco cit. num. 27. Sac. Congr. Concilii in Boven. 28. Januarii 1690. qua declaratione deci- sum fuit, quod Episcopus contraria eos, qui Parochum dolosè compulsum adesse curarent, & matrimonium sine denuncia- tionibus contrahere præsumerent, po- tuisset in Synodo in subsidium poenæ pecuniariæ (si ista esset inexibilis) im- ponere etiam poenam excommunicatio- nis juxta quintum Decretum Concilii Provincialis Mediolanen. quod admit- tit etiam Card. de Luc. de matr. disc. 2.

N num. 7.

num. 7. vers. opponebatur, Pignatell. *consul. 147. num. 17.* ubi de poena interdicti ab ingressu Ecclesiæ *tom. 4.* cæterum contrahentibus in gradu aliâs permisso, & licito, omissis tantum denunciationibus, imponenda est alia penitentia *glos. in cap. cum inibito §. fin. de cland. desp.* Pirhing. *in jus can. lib. 4. tit. 3. n. 40. & 43.* testes autem si sint in dolo, qui præsentiam præstant matrimonio clandestino, & contrafacto contrâ præceptum Ecclesiæ, quia peccant mortaliter, arbitrio ipsius Ordinarii puniri debent, Pignatell. *eod. loco n. 18. S. cr. Congr. Concilii*, quam retuli *part. 2. tit. 16. ad form. 2. num. 29.*

Et hæc, quæ de clandestinitate dicuntur, procedunt etiam in matrimonio, quæ contrahuntur à militibus exercitus, qui sunt in expeditione, vel statione, hi etenim in locis, ubi Concilium publicatum fuit, tenentur illius dispositionem servare, nisi indultum habeant Apostolicum, sic censuit S. Congr. Concilii, nam dubiis remissis à S. Congr. S. Officii, in quibus proponebatur.

Primo. An Cappellani cujusvis exercitus, sive Regulares, sive Sæculares Catholicæ, possint administrare militibus in Præsidii degentibus Sacraenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ per modum viatici, & extremæ unctio[n]is sine speciali facultate Sedis Apostolice, vel licentia, & approbatione Ordinarii in cuius Diæcesi extare contigerit?

Secundò. An assistere matrimoniis militum cujuscunque stationis degentium in Præsidii cum Militaribus feminis, sine dicta facultate Apostolica, & præcedenti probatione status liberi, ejusque recognitione cor. Ordinario loci, & licentia Parochi sub cuius Parochia maneat?

Tertiò. An idem cum Militibus degentibus in Castris, & Stationibus hibernis, vel æstivis?

Quartò. An idem cum Militibus in actuali expeditione positis?

Quinto. An idem cum Militibus numero volentibus cum sceminiis non militaribus, sed Italij originariis loci, sive Diæcessis in qua reperiuntur.

Sextò. An Milites Acatholici cum Acatholici contrahentes teneantur, ser-

vare formam præscriptam à Sacr. Concil. Trid.

Septimò. An eo magis Acatholici contrahentes cum Catholicis Mulieribus militaribus, & non militaribus in Præsidii, Castris, & expeditione manentes?

Octavò. An Cappellani Acatholici assistere possint matrimoniis Acatholicon cum Acatholici, & respectivè Catholicis, etiam intrâ fines Italiae? Et quatenus negativè in omnibus præter sextum, & septimum.

Nondò. An & quod pro sanatione gestorum in præteritum, & faciendorum futurum super prædictis omnibus pro certa regula Sanctissimo consulendum, & statuendum sit?

Sacr. Congr. die 6. Martii 1694. respondit.

Ad primum. *Negativè.*

Ad secundum. *Negativè confirmat.* *Casalen. 28. Junii 1704.*

Ad tertium. *Negativè.*

Ad quartum. *Negativè.*

Ad quintum. *Negativè.*

Ad sextum. *Affirmativè*, ubi publicatum fuit Concilium juxta Decretum Sac. Congr. 26. Septembr. 1602.

Ad septimum. *Affirmativè*. Et ulterius indigere dispensatione, ut matrimonia licite fiant.

Ad octavum. *Ut ad 6.*

Ad nonum. Quoad præteritum circa Sacramentum pœnitentiæ non esse inquietandas conscientias: & circa matrimonia pro sanatione cum Sanctissimo renovato consensu etiam coram Confessario, qui teneatur tradere testimonium renovacionis consensuum Parochio illius loci, ubi sequuta est talis renovatio consensus.

Propterea debent locorum Ordinarii, in quorum Diæcessibus hujusmodi milites stationes habent, & demorantur, edito publico eos, & eorum Cappellanos, nec non parochos, & subditos monere, ne prædicta matrimonia attentetur absque ipsorum Ordinariorum expressa licentia, sub penit. nullitat. illegitimatis proli, & excommunicationis ipso facto incurriendis, aliisque eorum arbitrio irrogandis.

Qui illud prohibere debuerat: Paro-
chus

chus quantum in se est, positive resistere debet clandestinis matrimoniiis, prout sanctum fuit in Concilio Lateranensi sub Inno. II. celebrato, ac relato in cap. cum inhibito, idèque ad evitandam suspensio-
nis penam, & peccatum lethale, om-
nem tenetur adhibere diligentiam, ne
matrimonia clandestina sequantur, nec
illis assistat, propterea que in casibus ino-
pinatis, deficientibus aliis mediis prohibi-
bendi, vel resistendi, potest, & debet
tentare fugam, oculos claudere, & au-
res obturare, quia ita faciendo, non so-
lum malum non facit, sed præmium me-
retur, & laudem, ut luculententer docteque
demonstrant D. Advocatus Ursaya in sua
elaborata Dissertat. de matrim. nullit. 19-
pis edit in Urbe an. 1696. apud Buagnum
dub. 2. & alii duo celebres Theologi in
eorum responsis impressis post eundem.

7. Præsentiam præstare. Præsentia tri-
plex assignatur, alia physica, alia loca-
lis, alia moralis, Hic juxta casum figu-
ratum in formula, ut Parochus me-
reatur penam, debet esse præsentia vo-
luntaria moralis, prout requiritur in ma-
trimonio de necessitate, cum intelligen-
tia rei, quæ agitur, non autem solum phy-
sica, tunc quia præsente aliquo non dici-
tur fieri, id, quod ab eo non intelligitur
juxta text. in l. coram Titio ff. de verb. si-
gnif. Barb. dict. 71. n. 2. Donat. prax. rer.
regular. tom. 3. tract. 7. quest. 107. num. 2.
tum quia dum non intelligit, & non ad-
vertit non potest Ecclesiam certam red-
dere de contractu matrimonii, Ursaya
d. disert. de matrim. nullit. §. 11. n. 9. Lo-
diger. post eum ad tertium dub. num. 5. &
seqq. ubi innumeri allegantur concordan-
tes. Et ratio est, quia Parochus non ad-
hibetur, neque præsentiam præstat, uti
minister Sacramenti, sed tanquam testis
magnæ auctoritatis, de quo Ecclesia
confidit, ut inquit Fagn. in cap. quod nobis
n. 54. de clandest. de spons. & in c. litteræ
n. 23. de matr. contract. contr. interd. Ec-
cles. Piasec. in prax. par. 2. cap. 4. art. 4. n.
18. Et sic ubi Parochus fuit præfens, sed
non audivit verba, nec alio modo intel-
lexit expressionem consensus utriusque
contrahentis, matrimonium non effet
validum, nec diceretur contractum co-

ram Parochio, nec ipsum præsentiam
præstasse, Barb. de offic. Paroch. cap. 21.
num. 49. de poiss. Episc. alleg. 32. num. 78.
suprà Concil. dict. cap. 1. de refor. matrim.
num. 72. Ciarlin. contr. 131. num. 29. Ca-
pon. discept. for. 277. num. 16. Panimoll.
dict. 19. adnot. 1. num. 7. Pignatell. con-
sult. 62. num. 2. tom. 7. Ricc. prax. for. Ec-
cles. tom. 3. resol. 431. n. 3. & alii in ma-
gno numero cumulati ab Ursaya, & à
dd. Theologis d. loco citatis supra 2. du-
biuum.

Et hoc procedit, etiamsi ipse Paro-
chus affectaret, & data opera v. g. clau-
dendo oculos, vel aures personas con-
trahentium non videret, & verba mu-
tui consensus non audiret, Guillem. He-
rinex. theolog. moral. tract. 5. de Sponsal.
num. 23. Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 39.
n. 6. Gobat. tract. 9. de absent. Paroch. di-
rim. matrim. cas. 18. sedl. 1. n. 491. Pac.
Jord. elucubr. tom. 1. lib. 3. tit. 7. num. 99.
& 100. Biss. hierurg. lit. P. verb. Parochus
circa matrim. num. 37. §. 71. & 73. Ur-
saya loco citato §. 13. per tot. Lodiger. &
Liber., à Jesu post eum ad 3. & 4. du-
biuum.

Et ratio viva est; quia dum verè non au-
dit, nec intelligit, testis esse non potest,
& tamen ad hoc ut matrimonium dicatur
contractum coram Parochio, debet ipse
(cui in hoc plenè creditur Rot. cor. Cer-
ro dec. 761. num. 13.) testari de voluntate
actuali contrahentium perfecta, non au-
tem de inchoata, & virtuali, quia alias
matrimonium contractum fuisse, deduci
non potest, ex complexu conjecturarum
antecedentium, concomitantium, & sub-
sequentium, cum Decretum Concilii,
quod præcisè dat formam contrahendi,
non possit per æquipollens adimpleri, ut
firmat Rot. coram Dunoz. sen. dec. 308.
per tot. Pirhing. in jus can. lib. 4. tit. 3. n. 7.
vers. denique, & alii plures ab Ursaya,
& præfatis Theologis post eum loco cita-
to cumulati.

Verum est tamen quod si Parochus 12
vi, vel fraude detentus, & ad assisten-
dum vocatus, affectat, & adlaborat,
ac fingit non audire, sed verè, & na-
turaliter audit, & intelligit, ac sensu
percipit consensus: tunc matrimonium

N. 2 licet

licet illicitum, validum est : quia præsentia Parochi intelligentis, & advertentis licet coacta, sufficiens est ad testificandum, ut probat Ursaya loco allegat. §. 16. num. 6. & seqq. & ita intelligenda sunt Decreta, quæ in hoc articulo de Parrocho affectante non audire, allegari solent, & advertunt etiam Sanch. de matrim. lib. 3. disput. 39. dict. num. 6. Ricc. prax. rer. for. Eccles. part. 3. resolut. 431. num. 3. & 4. Bonac. de Sacram. matrim. quæst. 2. punct. 8. num. 20. Pac. Jord. & Biss. in locis mox supra allegatis. Cæterum opinio quæ tenet, quod pro validitate matrimonii sufficiat præsentia Parochi purè physica, seu materialis, fuit jam à plena Congregat. Concilii viginti unius Cardinalium in Romana Dubior. Matrimonii sub die 7. Martii 1700. plenis votis reprobata.

¹³ Absque necessitate. Hoc exprimitur in formula ad judicandum, quod in hoc crimen punitur præsumptio, etenim si aliqua justa causa urgeret, posset Parochus absque incurso poenarum, sine Denunciationibus matrimonio assistere, v. gr. si timore mortis comminata, vel alterius gravissimi damni compelleretur assistere, vel si subeffent causæ, ex quibus Episcopus teneretur dispensare, & ipse petitam licentiam nollet concedere, vel illius copia non posset haberi : tantaquæ urgeret necessitas, ut non pateretur dilationem, nam in his circumstantiis lex Ecclesiastica non obligat cum tanto rigore, prout tradunt Sanchez de matrim. lib. 3. disp. 10. num. 27. & seqq. Pac. Jord. elucubr. tom. 1. lib. 3. tit. 7. numer. 30. 31. & 32. Biss. bierurg. litt. D. num. 90. §. 19. Corrad. prax. disp. lib. 7. cap. 7. num. 26. Guttier. de matrim. cap. 56. num. 7. qui numer. 8. monet, quod si mortis comminatio esset communitia, fraudolenta, vel simulata, ipseque Parochus fraudis, & simulationis particeps, ut hoc figmento à punitione Ordinarii liberaretur, tunc constito de hoc, gravius sit puniendus. Quæ autem sint causæ justæ, in quibus Episcopus dispensare tenetur, habentur apud Sanch. de matrim. lib. 3. disput. 9. per tot. & apud me par. 1. tit. 8. ad form. 8. num. 5.

¹⁴ 15. Eo prius monito. Constito de celebra-

tione matrimonii sive denunciationibus absque dispensatione Episcopi, sive ejus Vicarii, citandus erit Parochus.

Ad dicendum causam quare non debet ab Officio suspendi ob præsentiam, & assentiam præstatam celebrationi matrimonii initii inter N. & N. suos Parochianos absque denunciationibus, in termino peremptoriū dierum, alias, &c.

Si Parochus à comminatione censuræ appellat, Ordinarius appellatione non attenta, elapsō termino ad declaratoriam procedat, si verò compareat, & excusationes proponat relevantes, erit supereddendum dato termino congruo ad illas probandum : quo elapsō, & excusationibus non verificatis, ferenda erit sententia suspensionis à qua si Parochus appellat, non debet retardari executio, sed removendus erit ab officio, & appellatio admittenda in devolutivo tantum : quoniam tam text. d. c. cum inhibito, quam Concilium, mandant quod hoc crimen, cognita culpa puniatur, quod si Episcopus non faceret graviter peccaret, ut ex Boss. de matrim. c. 6. §. 22. n. 69. tradit Pignatell. dict. consult. 47. n. 21. in fin. tom. 4. Et est notandum, quod denunciationes matrimonii in dubio non præsumuntur factæ, sed ab al¹⁷ legante probandæ sunt, ut tenet Ricc. dec. 152. n. 1. & per tot. par. 3.

Per triennium ab officio suspendimus. ¹⁸ Ideft à functionibus, seu muneribus Parochi, & ordinis executione, ac exercitio, non autem a beneficio, nisi ab Episcopo poena aggravetur. Hæc autem censura non est latæ, sed ferendæ sententiæ, & ideo in formula ab Ordinario fertur, non autem declaratur incursa, & quamvis nonnulli DD. quos referunt & sequitur Sayr. de censur. lib. 4. cap. 15. num. 8. voluerint, quod sit latæ sententiæ, contraria tamen sententia, quam tenent mox citandi, verior est, quia verba illa textus — per triennium ab officio suspendatur, sunt futuri optativi, & exigunt, ac respiciunt actum, & ministerium Judicis, prout quandò canon dicit excommunicetur, ita Sanchez de matrim. lib. 3. disput. 48. num. 2. quem sequuntur Barb. in d. c. cum inhibito n. 23. in fin. Bonac. de sacr. matrim. q. 2. punct. 8. n. 50. vide

- dico tertio, Pirhing. in jus can. lib. 4. tit. 3. n. 42. Pignatell. consult. 147. n. 19. tom. 4. 19 Ab hac tamen censura, postquam erit promulgata, non poterit Ordinarius Parochum absolvere, quia illum non imponebit jure suo ordinario, sed tanquam Executor Concilii Lateranensis, quod cum tempus durationis præfiniverit, non potest inferior illam relaxare, ut de veriori docent Sanchez. de matrim. d. lib. 3. disp. 52. n. 3. Pirhing. loco citato n. 44. Pignatell. d. n. 19. Sayr. de censur. lib. 4. d. cap. 15. d. num. 8. in fin. Guttier. de matrim. cap. 75. n. 23. & 24. Biss. hierurg. lit. D n. 90. §. 27. & alii ab eis allegati.
- 20 Si autem Parochus ex aliqua justa causa unam tantum denunciationem omittet in casu, quo moraliter certum esset, nullum inter contrahentes subesse impedimentum, tunc mitius cum eo agendum erit, quia in tali casu non adeat præsumptio, nec contemptus, nec eum peccare faltem mortaliter putat Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 5. n. 7. Et cum suspensio jure afflcta, non nisi ob peccatum mortale incurritur, ut ait Sayr. de censur. lib. 4. c. 1. num. 20. ideoque ab ista suspensione triennali esset excusandus, non tamen sine aliqua alia pena mitiori arbitraria dimittendus; nisi causa omissionis esset valde rationabilis, & urgens, quia ut advertit Pac. Jord. elucubr. tom. 1. lib. 3. tit. 7. n. 39. ob istam omissionem tertie denunciationis possunt evenire gravia damna. Quando autem Parochus assistit matrimonio contra prohibitionem Episcopi, qui ad indagandum de aliquo impedimento dirimente, vel ad sedandas inimicitias, ad tempus mandat differri, etiam tunc (quia peccat graviter non parendo) pena arbitria punitur, ut ait Biss. hierurg. lit. 41. num. 1. §. 1.
- Et ad valvas Ecclesiæ Parochialis de-nunciari mandamus. Hoc dicitur in formula ad ostendendum, quod hæc Suspensionis sententia, debet affigi, & publicari ad Valvas Ecclesiæ Parochialis, ad hoc ut innotescat Parochianis, ne amplius durante suspensione, nec petant, nec recipient a Parocho suspenso Sacra menta, quia si Parochus suspensus nominatim, & publice non denunciaretur, licite possent petere, & ipse absque incursu in irregularitatem ea conferre, ut tradit Sayr. de cen-sur. lib. 4. cap. 11. num. 3.
- Et nota etiam, quod ea, quæ dicta sunt de Parocho sæculari, militant, & æquè benè applicantur Parocho Regulari, qui in exercitio, & administratione Curæ plenarie subjicitur Ordinario, ut alibi ostensum fuit, & quod in dispensatione denunciationum, si contrahentes sint diversarum Diæcœsum, Ordinarius unius ex eis, potest cum utroque dispensare, ut docet Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 7. n. 7. ex rationibus, quas adducit eod. lib. disp. 9. n. 4. Gavant. in manual. verb. matrimonii de-nunciationes num. 20.
- De Suspensione ferenda contenta in cap. Episcopus 35. dist.
- Ludus alearum, sive chartarum, plurimum malorum sentina, ut à Clero arceatur, Ordinarii pro posse curare debent, Clerici autem, & præsertim hi, qui in sacris ordinati sunt, si moniti à tali ludo nolunt abstinere, & obedire detrectant, eos à Divinis suspendere aliquando expediens, & utile erit, sequenti forma,